

Landbrugsministeriets Gødningstilsyn, der hidtil havde forestået tilsynet med overholdelse af reguleringen, blev nedlagt pr. 31. december 1989 og aktiviteterne blev pr. 1. januar 1990 overtaget af Plantedirektoratet.

3.5.5. Gældende lov fra 1992

Den øgede EF-harmonisering af reguleringen på gødningsområdet medførte behov for at tilpasse den nationale lovgivning til at kunne implementere regler fastsat af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Hvor der tidligere havde været tale om detalregulering i loven, blev den nye lov udarbejdet som en rammelo, således at det blev muligt administrativt at tilpasse de typisk meget tekniske regler.

Forbudet mod vildledende oplysninger blev ophævet under henvisning til, at dette var dækket af reglerne i den nyindførte markedsføringslov.

3.5.6. Fællesskabsregulering

EU's gødningsforordning (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 af 13. oktober 2003 om gødninger, (EUT 2003, L 304, s. 1), herefter "gødningsforordningen") indeholder tekniske bestemmelser om mærkning, typebetegnelse og mindsteindhold af næringsstoffer i gødning. Kravene i gødningsforordningen stilles til fabrikanter, der defineres bredt som alle, der er ansvarlig for markedsføringen af gødningen. Dog undtages mellemhandlere.

EU's gødningsforordning er primært et resultat af en sammenskrivning af tidligere lovgivning. Siden 1970'erne har der været udstedt ca. 20 Råds- og Kommissionsdirektiver. Sammenskrivningen var en del af projektet om forenkling af lovgivningen vedrørende det indre marked. De væsentligste ændringer der fulgte af forordningen, var krav til sporbarhed, indførelse af en beskyttelsesklausul og øget krav til sikkerheden i forbindelse med ammoniumnitratgødninger. Herudover blev hensynet til miljøet medtaget, idet det blev præciseret, at gødninger ikke ved normal brug må have en skadelig virkning for menneskers, dyrs eller planters sundhed eller for miljøet.

Gødningsforordningen dækker kun uorganiske gødninger. Det skønnes, at 97-98 % af den uorganiske gødning, der sælges i Danmark, opfylder bestemmelserne i EU's gødningsforordning og dermed dækkes direkte af forordningen. Gødninger, der er omfattet af forordningen, kan kaldes "EF-gødning", men betegnelsen benyttes sjældent i Danmark. Forordningen omfatter også blandinger af færdige "EF-gødninger". Gødning, der kan kaldes "EF-gødning", omfattes foruden af forordningen også af den nationale lovgivning

for så vidt angår administrative regler, kontrol og sanktioner, som i Danmark er beskrevet i gødningsloven og -bekendtgørelsen.

En lille del af den uorganiske gødning, der sælges i Danmark, indeholder mindre plantenæringsstof end krævet i gødningsforordningen. En del gødning er af organisk oprindelse, og en del er blandinger af organisk og uorganisk gødning. Disse gødninger udgør til sammen 2-3 % af den solgte gødning i Danmark og dækkes udelukkende af den nationale lovgivning. De benævnes ofte "national gødning" i modsætning til EF-gødning, men kan handles og sælges i alle medlemsstater, hvis gødningerne opfylder de pågældende medlemsstaters ensidige krav til "nationale gødninger".

Der er ikke fælles lovgivning i EU for jordforbedringsmidler (kalkningsmidler, tørveprodukter og kompost), voksemedier, komposteringspræparater og podekulturer. Disse produkter dækkes af medlemsstaternes nationale lovgivning, således i Danmark af den gældende lov om gødning og om jordforbedringsmidler m.m.

4. Gældende lov

Den gældende lov om gødning og jordforbedringsmidler m.m. (jf. lovbekendtgørelse nr. 853 af 25. september 1996, som ændret ved § 5 i lov nr. 404 af 1. juni 2005) regulerer opbevaring og salg af gødning og jordforbedringsmidler m.m.

Reguleringen tager udgangspunkt i produktregistrering og mærkningsbestemmelser, som skal være opfyldt for markedsføring, samt krav om angivelse af det årlige salg af de produkter, som loven regulerer.

Loven fastsætter regler for opbevaring og salg af gødninger, grundforbedringsmidler, komposteringspræparater og voksemedier.

Grænserne mellem de enkelte produktgrupper er flydende, da meget afhænger af, hvordan produktet agtes solgt, og hvordan det anvendes.

Fødevarerministeriet foretager en produktregistrering på grundlag af de anmeldelser, som producenter/importører foretager, før markedsføringen påbegyndes.

Anmeldelserne skal indeholde en række oplysninger om typebetegnelse, næringsstofindhold, herunder mængder og former, handelsnavn og øvrige emballagemærkninger.

Når alle oplysninger er tilfredsstillende og produktets deklaration er godkendt, meddeler Fødevarerministeriet, at produktet er anmeldt.

Der udarbejdes en fortegnelse over samtlige anmeldte produkter, som offentliggøres på Fødevarermini-